

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

IX. Iacob. Sadoletvs S.R.E. Card. Gulielmo Poieto S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](#)

VIII.

I A C. S A D O L E T. S. R. E. C A R D I N.
G u l i e l m o Po i c t o S. P. D.

C V M neminem habeo ad quem libentiam scribam, quam
te: tum vero id libentissime facio, cum quis & tua digna
benevolentia & mea meis tibi literis commendandus sit. Qua
si alias inquam mihi accidit facere ut deberem, nunc protul
maximè debeo: quod cum tibi cōmendo, qui aut neminem ac
paucos ceterū, in omni laude doctrinae & literarum iudico depre
res. Nec tamen dubito, quin tibi Alberti Pighij nomen fit u
rum: tanta id & celebritate est omnibus penè in gentibus, &
ditionis fama. Nos quidem qui complura eius ingenij mon
menta legimus, non solum probamus scientiam hominis, &
etriam, que multiplex in eo, & varia, & referta est: sed eti
propositum animi, & insignem Christianae pietatis columb
credibile est enim quantum hic vir de fide Catholica, & Chri
stiana religione sit meritus. Is ergo istius venies, ut salutem ac
retum nostrum Regem, agatque cum eo qui subdum de rebus su
is sponte sua (estenim tu nominis amantissimus) tua
etiam meo: magnam spem habet in te suorum negotiorum
expediendorum positam. Quae ne cum spes fallai vehement
simè te rogo. Multa sunt mihi Poicti, que preclara & egregia
cere potes: dedit enim tibi summum ingenium natura, form
etiam facultatem. Sed certè nihil videris facere posse praedicta
quam tales viros in fidem & patrocinium recipere: eiisque addi
viciusq; sit opus, opera, gratia, benevolentia, amicitia. Quod
nisi tua praefans humanitas mihi esset perspecta plenè & cog
ita, vterer verbis pluribus. Nunc tantum dico, quicquid in h
ghium contuleris officijs & studijs, id à bonis omnibus in camp
rem acceptum iri, ut si tu id, non in hominem, sed in virum
ipsam & doctrinam contulisses: tantum nos & ipsius entitatem
tribuinus, & tua laudi glorieq; fauenius. Illud extreumum em
te velim id quoque exfiltrare, si eum amanter, comiterque me
etiam causa excepieris, mihi in ea re gratissimum te facturum.
Ie. Carpentoracti, Idibus Novembris. M. D. XLI.

IX.

[I A C O B. S A D O L E T V S S. R. E. C A R D I N.
G u l i e l m o Po i c t o S. P. D.

P V R o te audisse, nos omnes qui de Cardinalium colla
gimus, summi Pontificis literis ad Urbelem esse accitos. I

et, et si ergo ab ecclesia mea diuini, mihique cum hoc iter,
nam vero in Urbe maniis in omnem partem incommoda futura
erit, tamen quando exulario, qua vius fueram, accepta non est
ea quae huc itineri necessaria sunt, comparo: neque his virginti
diebus profectorum hinc arbitror. Memor autem no-
strum mutuus inquisisque benevolentiae, statui meum ad officium
petuisse, scribere haec ad te, & tibi, si vnuquam alias, nunc qui-
dem quam maximè, meam operam, studium, benivolentiamque
deserte fatus enim sum in eis locis, in quibus, quo sum in te
zimo, multo illius tibi declaratus sum, quam declarare
poterum in his, in quibus ad hoc tempus fui. Itaque quod de lau-
de & honore, de virtutibus tuis mihi agenda, & commemoran-
do erat in nostro senatu, vel ad Pontificem, vel apud reli-
quos ordinis, agam ipse per me: nec expectabo de carere literas &
admonitiones tuas. Si quid præterea erit, quod tu meam operam
diligentiusque requiras, si me feceris literis tuis certiore, da-
bo operam ut intelligas, te id non fructu fecisse. Vnum est, quod
quoniam via rerum & observatione præteriorum, eventuum
codus, animaduertiri à vobis, & in memoria haberi cupio: id
poterit, ut Iesus apostolice honorem & autoritatem, coniunctio-
nem cum ea, vobis cordi esse omnibus signis ostendatis:
hoc quam fieri, omnia vobis profecto erunt faciliora. Sed sapienti
punita, ut dicitur. Illud etiam a te mihi humanissime Poiete postu-
lo, ut omne quicquid ego sum, aut esse possum, regi nostro meis
vobis pollicare & deferas. Parum latè fortasse & prudentia mea
& sonitas patet. Sed certè quod ab integerrima fide, & summo
animo postulanda sunt, ea illi à me non deerunt, si quid vnu ve-
nire in quo gloria illius & maiestati inferire possim. Extre-
mum est, ut meas absentis, & mea ecclesiæ res, negotia, iura,
remque huius patriæ milii charissimæ salutem & tranquillitatem,
que humanitati, fidei, virtutique commendem: abs te que
poterit, quod tibi pro tua præstanti autoritate agere facillimum
erit, vnu quid aut mihi absentis aut meis hic præsentibus oneris,
molestie, iniuriaeque à vestris inferatur. Vale, & nos mutuò dili-
ge. Caput. XIII. Calend. Martij, M. D. XLII.

X.

IACOB. SADOL. S. R. E. CARD.

Gulielmo Poiete S. P. D.

Eritis que tibi dudum aduersa euenerunt, pro nostra amici.
Est vehementer dolui: & nunc, quod audio te tibi esse atque
mi refuturum, pro eadem nostra coniunctione gratulor: et si
nemur fortunæ ruge aliquid fortasse detrimenti accepisse. Sed
intanta